

divatos megnyilvánulásai (ahová a pápa katolikus híveit szeretné visszavezetni, és amerre az új protestáns mozgalmak, mint például az un. „emerging churches” is tendálnak) a miszticizmus ködbevesző szertartásai lesznek. A katolikus egyházban még lennének hagyományai is ennek, de nálunk, protestánsoknál, néhány kivételes példától eltekintve, valóban a „füstbe lép” az, aki már megint az ingához ragaszkodik inkább, mint a Szentíráshoz. Úgy kezdődik, hogy másféleképpen szeretnék kifejezni a vallásosságukat – írja Tolson – de közben kiderül, hogy ezek az újféle vallásos gyakorlatok tulajdonképpen a hitet is megváltoztatják. Vagyis, újból csak ott vagyunk, ahonnan elindultunk. Ha nem a Szentírásban nyilatkozottat és hitben elfogadott igazságon alapszik a hívő életünk, akkor tulajdonképpen a magunk kedve szerint szolgáljuk és imádjuk azt az istent, akit magunknak kitalálunk.

Néhány hónapja ezen a helyen írtam már az „emergent church”-ről. Az egyház életében néhány év is rövid idő, valószínű, hogy csak évtizedek múltán lesz tiszta képünk ennek az új jelenségnek a valóságos jelentőségéről. Mégis, ha emberekre, testvéreinkre, fiatalokra gondolunk, akik az új igézetében, jót akarva, veszélyes irányba indulhatnak el, a veszélyt sejtve is felelősséggel kell gondolkoznunk. Különösen is a fiatalokat zavarhatják meg a gondolkozásukban az ellentmondások, gyakori botrányok, amiket sikeres, karizmatikus vallásos vezetőkről és gyülekezetekről hallanak. Kiutat, válaszokat keresnek, és lám, máris megjelent, és rettentő gyorsan terjed már Európában is a vallásosságról ez az „új” kínálat. Korunk szemléletére, a tanulmányaik során beléjük nevelt posztmodern gondolkozásra éppen ráillik ez az új vallásosság, hogy aztán Biblia, keresztség, hitvallás, más pogány vallások dolgaival együtt a sarokba kerüljön, ahova behúzódnak a félelmeikkel és a kérdéseikkel – előlünk.

Novák József

SZÍVEMBEN HORDOM

*Szívemben hordom már
a nagy csodát
Isten a bűnömért
adta Fiát
bár az Ő dolgait
nem érthetem
Jézusnak kegyelme
elég nekem*

Zvara Mihály

NEW YORK

Gyülekezetünk ez év elején újabb családdal gyarapodott. Szabó József testvérék Chicagóból érkeztek. Mondhatnám azt is, hogy visszajöttek, hazajöttek - ezúttal nem ketten, hanem hatan. Őket köszöntöttük január 5-én a közös ebéd alkalmával. Vágyunk az, hogy

Szabó Józsefet és családját köszöntjük

örömmel szolgáljunk Istennek együtt, ki-ki a maga helyén. Köszönjük a chicagói testvéreknek, hogy, ha nehezen is, de elengedték őket és kívánjuk, hogy hiányukat a jó Isten töltsse be újabb szolgáló tagokkal.

Itt említem meg azt is, hogy e család által, és azokkal együtt, akik ebben az évben töltik a 3 évet, megnövekedett a vasárnapi iskolásaink száma, és elindulhatott három csoport, korosztályok szerint.

Néhány hónappal ezelőtt újra megalakult a fúvóskarunk is, amely azóta is növekszik és szolgálatukkal gazdagítja istentiszteleteinket.

Az imahét szerdáján 3 lelkipásztor szolgált gyülekezetünkben

A másik különleges alkalom az imahét volt, amit január 12 és 18 között tartottunk meg. Voltak, akik hűségesen kitarítottak egy egész héten át, de hiszem, hogy áldásos volt azoknak is, akik egy-két alkalommal vehettek csak részt. A szerda este különlegessége az volt, hogy

református testvéreinkkel együtt lehettünk, akik örömmel vettek részt a szolgálatban két lelkipásztorukkal és énekkarukkal is. Nt. Papp Zsolt az 1Thess 5:17 alapján tárta felénk a „Szünetelen imádkozzatok” fontosságát, ami keresztényen alap feladat. Legyen meg mindenkor a belső szobában a személyes imádságunk!

Nt. Drótos Árpád a 26. Zsoltárból szintén az imádkozásról beszélt: nem lehet imádkozni, szolgálni, ha nem tekintünk Krisztusra. Így merjük vállalni a szent életet!

A következő héten, szerdán mi látogatjuk meg őket, ugyan csak egy imánapi alkalommal, ahol énekkaraink közösen is szolgálnak majd.

Ne feledkezzünk meg ebben az évben sem hűségesek maradni az imádkozásban! Az Úr erősisen meg bennünket ebben a szolgálatban, hogy tudjunk kitartóan maradni, hogy győzelmes életünk legyen!

Erdei Gabriella

TÖVISEIM ÉS BÓGÁNCSAIM

*Nem tudjátok, hogy hálás vagyok
néktek,
Töviseknek és bógáncsoknak...
Megszúrtatok és rám
csimaspaszkodtatok;
Véreztem, de annyi soknak
Könnyet töröltem véző kézzel!
Magam sebeit elfeledtem,
Míg a másokét kötözgettem.
Saját könnyeim felszáradtak,
Míg betegek és nyomorultak
Szomorú szavait hallgattam,
És ha kinek fáj az élet,
Vigasztaló gyógy-igéket
Hullajgtattam, vetegettem,
Babusgattam, ültetgettem
Kesergő szívek bús földébe.
Tövis ellen, bógáncs ellen
Támogattam, védelmeztem
Nálamnál is gyengébbeket,
Fáradtatok, terhelteket...
Én örömem, reménységem
Lettetek, bógáncsok, nekem:
Annyi mindent megtanultam,
Lelkiekben gazdagodtam.
Én testvérem, jó barátom
Lettél, tövis, rózságon:
Illúziók nélkül néztem,
Amit nyújt az élet nekem.
És ha szűrsz is, már nem érzem,
Hiszen az én szenvedésem
Vigasztalást, gyógyírt terem
Megszomorodott lelkeken.*

Haraszi Sándor

“LEGYEN MEG A TE AKARATOD!”

Dr. Haraszi Sándor

Az Úri Imának két igen nehéz mondata van: *“Miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek...”* és: *“Legyen meg a Te akaratod!”*

Erről a másodikról szeretnék néhány leplezést közölni. Ezért mondom leplezéseknek, mert éppen hívó énünk emberi természete bujkál a sok ravasz mesterkedés mögött, ahogyan magunkat akaratlanul félrevezetjük nem is egyszer.

Az ír népről azt tartja a hagyomány, hogy amikor erőszakkal bemerítésre kényszerítették őket a keresztyénség római hírnökei, a folyóvízből messze kitarították a jobbkezüket, benne az éles törrel. Ezt az egyet mégsem akarták megerősíteni a *“báránytermészetű újhit”* által...

Valami hasonló történhetett velünk is, egy kicsit más tekintetben. Mi az akaratunkat nem hagytuk meghalni, miközben azt hittük, hogy csakugyan Óvele, a Getcemáné hőisével együtt haltunk meg a hullámsírban... Tudvalevő pedig, hogy majdnem meghalni annyi, mint egyáltalán nem meghalni. Agrippa zsidó királyt ugyan majdnem sikerült rávenni Pálnak, hogy keresztyénné legyen, de sajnos, egészen kívül maradt a kegyelmen. Majdnem elérni az induló vonatot éppen elég ok, hogy lekéssünk a saját mennyegzőnkről. Aki majdnem igazat mond, az hazudik. Ha majdnem sikerült egy vizsgád, akkor megbuktál. És a majdnem sikerült vakbélműtét folytán hamarosan a gyászjelentésedet fogják nyomatni...

Mivel csak egy kicsit is meggondolva ezeket a komoly dolgokat, minden hívó ember jól tudja, hogy a fél-engedelmeség teljes engedetlenség Isten iránt, éppen ezért legtöbbször szeretnék elkerülni Saul szomorú sorsát. Evégből szinte csodálatra méltó leleménnyel próbálják fehérnek látni a feketét. Pedig a rókát nevezhetjük nyuszikának, mégis megmarad a régi természete. A pokol akkor is a kárhozát állapota, ha életörömmel és a fiatalság jogának kiáltják ki a hozzá vezető utat. Ez engedetlenség akkor is Isten ellen való, ha azt mondjuk közben, hogy az Ő akaratát tesszük.

Nagyon sok őszinte hívó embert félrevezet az a jezsuitának mondott elv, hogy azt gondolja: a cél szentesíti az eszközt. Ez harsány tévedés. E szerint jogos volna betörni jótékony célból, és az orvos megölhetné gyógyíthatatlannak tartott betegét, hogy szenvedéseitől megsszabadítsa. Ilyen alapon vezettek “szent háborút” szentségtelen módon. Ne feledd: selymet nem lehet korommal fehéríteni. Hiába próbálsz Isten segítségét leimádkozni önző céljaid támogatására, nem érsz el eredményt. Szüleim beszéltek egy igen vallásos emberről, aki mindent Isten

nevében kezdett el, annyira, hogy pl. még krumplilopás előtt is fohászodott, s csak azután látott munkához... *“Ne tévelygjetek: Isten nem csúfoltatik meg.”* Ahogy a víz nem lesz szent, noha imádkozott fölötte a pap; ahogy a halottat hiába szentelik be, ettől nem megy be a menyeyei hajlékba, ugyanúgy hiába hangozatsz kegyes kifejezéseket, ha kegyetlen eszközökkel próbálsz célt érni. A fegyvereket hiába szentelik meg, mégsem lesz soha szent az öldöklés.

Ne gondoljuk, hogy ha fogadalmat teszünk Istennek, akkor okvetlenül az ő szolgálatában vagyunk. Könnyű átlátni, hogy harácsból nem lehet templomot építeni, sem rablott holmit oltárterítőnek felajánlani. Isten nem lehet aprópénzzel kifizetmi ügy, hogy haladunk a magunkválasztotta úton, de adakozunk szent célokra is. Nem azzal szolgálod Őt, hogy testedet a tűzre adod, vagy vagyonodat feléted a szegényekkel, vagy minden eredményes üzleti vállalkozásod után hirdeted, hogy ezt semmi másnak nem tulajdonítod, egyedül Isten segítségének... Őszintébb istentisztelet lett volna megkérdezni előbb tőle: Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem? Jegyezzük meg: sem a mártírhalál, sem a szegények istápolása önmagában nem szent, hanem azáltal válik szentté, ha Isten akaratát teljesítem.

Ha a külső cselekedet, pl. a jótett önmagában szent volna, akkor ezek gyakorlása is elég lenne az üdvösséghez. Tudott dolog pedig, hogy ez nem így van, mert egyedül Isten kegyelme üdvözít.

Meghalni még nem istentisztelet, hanem az élet természetes kényszere. Az sem istentisztelet, ha valaki kivégezve hal meg: latrok sorsa általában ez. A szenvedés nem jelent istentiszteletet. Betegség mindnyájunkat ér, s nélkülözünk is akaratlanul. De boldogok vagyunk, ha Isten akaratából szenvedünk. Az Úr Jézus halála azért olyan értékes, mert Isten akaratának a beteljesítése volt.

Sokan nagy dolgokat akarnak tenni Istenért, de elmulasztják kis dolgokban a hűségese helytállást. A hithősöket mindenki csodálja, de kevesen gondolják meg, hogy Naámán feleségének rableánykája is bizonyosságot tett Istenről. Nem szökésen törte a fejét, hanem Isten akaratában megnyugodva viselte a honatalanságot. Mi hánszor megfutunk a próbák elől, ahelyett, hogy Isten akaratát kutatóknak az élet minden eseményében.

Legyen meg a Te akaratod — mert egyedül akkor lesz eredményes az életünk is. Akadályozd meg, Uram, önző céljaidat, hogy mindenem Te legyél. Alázz meg engem, hogy a Te neved felmagasztaltassék bennem. Segíts a Te céljaidat nézmem, hogy egyebet ne lássak

meg ebből a világból. És miként a mennyben és a földön, *“legyen meg a Te akaratod”* — bennem is, Uram! (1951.)

Ezzel az írásával emlékezünk Dr. Haraszi Sándor testvére, az amerikai magyar baptista misszió kiemelkedő munkására, halálának 10 éves évfordulóján.

Haraszi testvér indította el és szervezte a 70-80-as évek során a gyülekezeteink lelkipásztor gondját felvállaló Lelkipásztor Csereprogramot. Szövetségünknek hosszú ideig volt elnöke, majd tiszteletbeli elnöke. A Billy Graham társaságnál végzett szolgálata következtében világszerte ismertté lett, miután Kelet-Európába és az egykori Szovjetunióba az ő fáradságtalan közbenjárására eredményeként jutott el a neves evangélista. Élete és szolgálata hozzájárult ahhoz, hogy szövetségünk centenáriumi jubileumot tarthat az idén. (HG)

SZERETET ÉS JÓCSELEKEDET

folytatás az 1. oldalról

város-falu, de legalábbis annak egy része magyarul beszél, de Ausztráliában vagy Észak-Amerikában mindenki máshogy beszél az utca másik oldalán, sőt a legtöbbször a mi oldalunkon sem értik a magyar szót.

Nem természetes dolog az, hogy a magyar gyülekezetekben általában ugyanaz az imatéma kerül az imádkozó testvérek elé minden vasárnap reggel. Az Úr iránti engedelmeség egyik gyümölcse az, hogy ugyanaz az Áhítat, vezérfonal van a szolgálattevők és a testvérek kezében hétről-hétre, sőt napról-napra. Az Úr iránti engedelmeség? Nem túl nagy szavak ezek? Talán nem. Mert az lenne a természetes, hogy csak magunkkal törődjünk, a magunk szókásait gyakoroljuk, a magunk érdekét vegyük figyelembe, magunkért imádkozunk. De itt van a kezünkben az Áhítat 2008, s itt van előttünk ez az imatéma: az Erdélyben élő testvérekért és missziójukért imádkozunk!

Nem természetes dolog, hogy ma reggel mindannyian az erdélyiekért imádkoztunk, s július 20-án az észak-amerikaiakért és (remélem) lesz még néhány olyan vasárnap, amikor egy-egy másik tagszövetség gyülekezeteiért fogunk imádkozni.

Ámbár máshonnan indulva azt is mondhatnám: *az lenne a természetes testvérek, ha mi, akik egy nemzet fiai vagyunk, egy nyelvet beszélünk, akik magyar baptista gyülekezetben ismertük meg Jézus Krisztust - bárhol is élünk a világon, egymással élő és folyamatos közösségben élnénk.*

Ákár az előbbi, akár ez utóbbi gondolatmenet esik közel hozzánk, ugyanazon lépések előtt állunk: Isten iránti hálával kell munkálnunk az egymással való közösséget.

Nekünk, ennek a testvéri körnek is szól a címben jelzett ige: *Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk.* (Zsid 10:24)

Szeretet és jócselekedet. A kettő összetartozik. Jót azokkal tudunk tenni, akiket szeretünk. Viszont azokat tudjuk szeretni, akiket ismerünk. (Bár vannak, akik azt állítják, hogy ők szeretik ezt az egész világot, mindenkit. Általában ez a nagy „mindenki” senkit sem jelent.) Megismerni a magyar baptisták nem is olyan nagyon nagy táborát nem lehetetlen. De nem is biztos, hogy olyan könnyen megy. Nehezíti pl. a távolság, a természetellenes és még egyenlőre létező határok.

Szövetségi vezetőknek és lelkipásztoroknak mindenképpen feladatuk – de talán mindannyiunknak is, hogy keressük az alkalmat az egymással való közösség építésére. Igénk felszólításának engedek, amikor az egymás iránti őszinte szeretetre és jócselekedetekre buzdítalak benneteket ezúttal is.

Tartsatok kapcsolatot egymással – az egyszerű e-mail, vagy levelezés útján, a kicsit költségesebb telefon és az áldozatokat kívánó látogatások útján is! A testvérek közötti személyes kapcsolat, vagy a gyülekezetek közötti kapcsolat meggazdagítja az életünket. Nem úgy, hogy kapcsolatot keresek, hogy kapjak, hanem kapcsolatot keresek és építek, hogy adjak, hogy szolgáljak, hogy jót cselekedjek, s miközben ezt teszem – Isten csodája ez-, magam gazdagodom. A kölcsönös szeretet és jócselekedetek nem egymás kihasználását jelentik, hanem az egymásnak való szolgálat során a kölcsönös megerősödést és életünk kölcsönös meggazdagodását munkálják.

Tavaly a világszövetségünk elnökeként ellátogattam feleségemmel együtt Kárpátaljára és a Vajdaságba. Több gyülekezetet is meglátogathattunk. Tapasztaltuk, hogy szükség van kölcsönösen az egymás iránti szeretetre, annak kinyilvánítására is, és szükség van a jócselekedetek gyakorlására is. Tapasztaltuk, hogy a kölcsönös szeretet és a jócselekedetekre való készség építi a szeretet közösségben élőket – mindkét irányban. Nem legyen a szeretet és a jócselekedet egyirányú; az általában a közösség elsorvadását hozza magával!

Minél jobban szeretjük és ismerjük egymást, annál természetesebben tudunk engedni a bennünk munkálkodó Léleknek és észrevesszük a jócselekedetek lehetőségét – kölcsönösen.

Testvéreim, a MABAVISZ vasárnapja legyen ürügy arra, hogy megfogalmazzuk a magunk gyülekezetében, hogy ezután még jobban vigyázunk egymásra, törődünk egymással, munkáljuk a kölcsönös szeretetet és készen leszünk a jócselekedetekre.

Dr. Herjeczki Géza,
a MABAVISZ elnöke

Köszönöm Papp János MABAVISZ főtitkár testvérnek, hogy összegyűjtötte az itt következő anyagot és Varga Attila testvérnek, hogy abból egy vetíthető bemutatót készített, melyet bizonyára a legtöbb gyülekezetben megnéznék majd február 3-án. (HG)

A MAGYARORSZÁGI BESZÁMOLÓ

Az elmúlt esztendő a magyarországi társadalmunkban sok fájdalmat és feszültséget, közösségünkben pedig sok feladatot és lehetőséget hozott. Magyar-

országon több mint 350 településen vagyunk jelen. Tagságunk meghaladja a 11 800 főt. 125 aktív lelkipásztor és 60 nyugdíjas lelkipásztor végzi hétről hétre az evangélium hirdetés szolgálatát sok-sok gyülekezeti vezetővel együtt. Több mint 70 új gyülekezetünk illetve misszióállomásunk van, melyek a rendszerváltás óta indultak el. Vasárnapi iskolásaink és az ifjúság létszáma hasonlóan kb. 3.000 fő. Jelentős a roma-missziós szolgálat (több mint

20 helyen kb. 300 bemeztett tag) és új területek is nyíltak: siketek, mongolok közötti misszió és a külmiszió.

Vannak nehéz helyzetbe került kistelepülési kicsiny gyülekezezeink, és vannak nagyvárosok, ahol még nincs baptista, sőt talán evangéliumi gyülekezet sem. Van tehát feladatunk bőven.

A változások közé tartozhat az, hogy az elmúlt évben örömmel vettük birtokba Balatonföldváron a Bethesda Üdülő konferencia-épületét, valamint elvégeztünk Tahiban, a táborunkon a felújítási, építési munka egy újabb fázisát.

A sok-sok gyülekezet és misszió közül kiragadva csak kettőtöröl:

A kecskeméti dinamikus növekedő gyülekezet 2004-ben építette fel új imaházát, mely egy 35 000 fős lakótelep szélén található. Az utóbbi időben egyre több gyermekkel, fiatall foglalkoznak. Isten úgy vezette őket, hogy elindítsák a Bányka Keresztyén Óvodát, melyhez az önkormányzat is nagy jóindulattal viszonyult. Céljuk az, hogy átadhassák Isten szeretetét, és a Bibliára alapuló értékeket. Nyitott óvodaként a szülők mind a gyermekek programjába, mind pedig a gyülekezet életébe bármikor bekapcsolódhatnak.

Imádkozzunk a kecskeméti gyülekezetért, és a Bányka Óvodáért!

Az elmúlt esztendőben elindult közösségünkben a Baptista Családi Szolgálat. Vezetője Varga György lelkipásztor és felesége Erdligről. Látva a nagy-nagy szükségét (tönkrement házasságok és családok, szeretetteljes légkör nélkül felnövő generációk, társadalmi és törvénykezési negatív folyamatok), támogatni szeretnénk testvéreinket abban, hogy példamutató élettel segítséget tudjanak adni a körülöttünk élőknek az élet e fontos területén.

Kérünk benneteket, hogy imádkozzatok a magyar családokért, házaspárokért, és a Baptista Családi Szolgálatért!

